చల్లని గాలి ... మిలమిల మెరిసే చందమామ కిరణాలు... పక్షుల జంటల కిలాకిలా రావాలు.

బయటకు తొంగి చూసిన రాణికి ఇంట్లో వుండబుద్ధికాలేదు. పైగా టి.వి.లో వస్తున్న సినిమా 'బోర్'. ఆరుగంటలకల్లా ఇంటికొస్తానన్న మనిషి తొమ్మిదయినా రాలేదు. ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ విసురుగా లేచి టి.వి. ఆఫ్ వేసింది. కారిడార్‌లోని పంజరంలోగల పావురాల జంటను చూసి మురిసిపోయింది. అవి ఒకదానితో ఒకటి ముక్కుతో రాసుకొంటున్నాయి. ఆడుకొంటున్నాయి. పంజరంలోనే అంత బాగా ఆడుకొంటున్నాయే... ఈ విశాల ప్రపంచంలోకి వదిలితే ఇంకెంత బాగా ఆడుకొంటాయోనను కొంది రాణి. హద్దులు లేని ఆనందం వాటిది. ఇంటి గేట్ దగ్గర... మోగిన కారు హారన్ రాణి ఆలోచనలకు భంగం కలిగించింది. ఆ కారు ముందుకు రావడం లేదు. వెనక్కు పోతావుంది.

ఫోన్ గణగణమని మోగింది. ఆయనే అయ్యుంటారని ఆత్రంగా ఫోన్ తీసింది. అవతలి కంఠం — ఆయనున్నారా అని ప్రశ్నించింది. వెంటనే ఫ్యాక్టరీకి ఫోన్ వేసింది. అయ్యగారు ఆరున్నరకే బయలుదేరి పోయినారని సమాధానం వచ్చింది.

మనసులోనే మధనడుతూ సోఫాలో కూలబడింది. తనకంటే పంజరంలోని పావురాలే మేలనుకొంది. ఇక్కడ ఆడ పావురం మాత్రమే వుంది. మగ పావురం ఇంకా గూటికి రాలేదు. ఈ విశాల మందిరమే తన పాలిట ఉక్కు పంజరం అనుకొంది. మళ్ళీ కారు హారన్ ... కొత్తగా రెక్కలు వచ్చిన పక్షి మాదిరిగా కారిడార్‌లోకి పరుగెత్తుకొచ్చింది.

కారులో వెనుక సీటులో ఒక పక్కగా ఒరిగి వున్నాడు రమేష్. ఎంత ప్రయత్నించినా ఉలుకు పలుకు లేదు. పొద్దు పోయింది. పని మనుషులెవరూ లేరు. తాను... డ్రైవర్ దివాకర్ — ఇద్దరూ కల్సి అతికష్టం మీద రమేష్‌ను బెడ్ రూమ్‌లో చేర్చినారు. ముక్కుపుటాలు పగిలేటంత వాసన వస్తున్నా, రాణి మాత్రం ముక్కులు మూసుకోలేదు. కండ్ల నుంచి వేడి నీళ్ళు జలజలా రాలినాయి. తనుకూడా అట్లే బెడ్‌పై పడుకొ

బూతు బొమ్మ

మైనా స్వామి

> [illegible] నే 'సారీ మేడమ్... సారీ మేడమ్' అంటూ [illegible] మూసుకున్నాడు దివాకర్.
> [illegible] శరీరం వంక చూసుకుందామె. పూర్తిగా [illegible]. విసిగిన మనసుతో రాత్రి నైటీ వేసుకోకుండా [illegible] సంగతి జ్ఞప్తికి వచ్చి......

వింది. కదుపు కాలుతున్నా అన్నం ముట్టలేదు. కలిసే భోంచేద్దామని తను ముందుగా తినలేదు. తీరా అయ్యగారు వచ్చిన తర్వాత అసలు పలకలేదు. ఇక భోజన మెక్కడ.

ఈ మూలకో కాలు, ఆ మూలకో కాలు వేసి పడుకొవిండాదు రామ్మోహన్. కాళ్ళు రెండు దగ్గరగా చేర్చింది రాణి

'డోన్ట్ డిస్టర్బ్' అన్నాదు. అతణ్ణి అటూ యిటూ కదిలించింది. మళ్ళీ అదే మాట — 'డోన్ట్ డిస్టర్బ్'.

పడుకొన్నా నిద్రపట్టలేదు. పక్కనే వున్న టైమ్ పీస్ వైపు చూసింది. పన్నెండు కావస్తున్నది. ఫ్యాన్ ఫుల్ స్పీడ్‌తో తిరుగుతున్నా

... వేడి చల్లారలేదు. విసిగిన మనసు విశ్రాంతి తీసుకోలేదు. అటూ యిటూ కదులుతున్నది. అతణ్ణి మళ్ళీ ఒకసారి కదలించింది. అప్పుడు కొంచెం మెళుకువ వుంది 'డోన్ట్ డిస్టర్బ్' అన్నాదు — ఇప్పుడదీ లేదు. గాఢ నిద్రలో ప్రగాఢ విశ్రాంతి.

బాత్ రూమ్‌లో నీళ్ళ చప్పుడు విని రాణి బెడ్ పై నుంచి లేచింది.

కొళాయి ఆపు చెయ్ లేదేమో బకెట్ నిండా.. పొర్లిపోయి.. బాత్ రూమ్‌లో రెండు ఇంచీల నీళ్ళు నిలబడినాయి. ఆ నీళ్ళను చూసి స్నానం చేయబుద్ధయింది. గభాలున చీర జాకెట్ విప్పేసింది. మిగతావి కూడా అడ్డం ఎందుకని తీసేసింది. విప్పిన బట్టలు బాత్‌రూమ్‌లోనే విడిచి... బెడ్‌రూమ్‌లోని నిలువుటద్దం ముందు నిలబడింది. తన నగ్న శరీర సుందర దృశ్యాన్ని చూసి తనే ఈర్ష్య పడుతున్నది.

"ఆహా! ఏమి నా సౌందర్యం. 'రుక్మిణీ కళ్యాణం'లో పోతన, రుక్మిణి అందాలను వర్ణించిన తీరును పోలివుంది నా యీ శరీర సౌష్టవం. తన నగ్న సంపదను ఎవరైనా కవి చూస్తే, రుక్మిణి కంటే రాణి అందాలు యింకా బాగున్నాయంటాదు. స్తనాలు ఏనుగు కుంభ స్థలమువలె.. కాదు యింకా బరువుగా, పిరుదులు —ఇసుక తిన్నెల వలె.. కాదు యింకా ఎత్తుగా, నడుము — కందిరీగవలె.. కాదు యింకా సన్నగా వుందని వర్ణిస్తాదు రచయిత. కానీ ... ఏం చేసుకోను ఈ అందం. అడవి గాచిన వెన్నెలవుతోంది."

నగ్నంగానే వెళ్ళి భర్తకు నిద్రాభంగం చేయా లన్న తలంపు ఫలించలేదు. రమేష్ చెంపను చేత్తో నిమిరింది. అతనిలో చలనం లేదు. భరించలేని వాసన వస్తున్నా అతని పెదాలను చుంబించ సాగింది.

'డోన్ట్ డిస్టర్బ్' అంటూ పక్కకు తిరిగినాడు రమేష్. తను కూడా పడుకొంది.

"అబ్బా.. దివాకర్.... ఏమో అనుకున్నా మంచి సరసుడవేవే...."

● ● ● ● ●

అతను ఆమె కింది పెదవిని చుంబిస్తున్నాడు. ఆమె అతని పైపెదవిని సీతాకోక చిలుక మందారంలోని మకరందాన్ని తాగినట్టు చప్పరి స్తున్నది. ఆమె నడుము చుట్టూ చేతులు వేసి అదిమి పట్టుకొన్నాడు. దేనికోసమో అతను వెతుకు తున్నాడు. బరువైన వక్షోజాల కొనలు అతనికి సూదుల్లా గుచ్చుకొంటున్నాయి. ఒకరి నొకరు శరీరమంతా స్పృశించుకొన్నారు. ఆపు కోలేని ఆవేశంతో రాణి 'డియర్..కానియ్' అనింది. లైట్ ఆరిపోయింది. పెనవేసుకొన్న నగ్న శరీరాలు చీకటిలో కల్సి పోయినాయి. అలసి సొలసిన ఆ నగ్న మూర్తుల చెమటతో స్నానం చేసినాయి.

కాలింగ్ బెల్ ఆగకుండా మోగుతున్నది. మెళకువ వచ్చిన రాణి "ఛ.. మంచి కల పాడయింది" అని అంటూ మనసులోనే తిట్టుకొంది.

తలుపు తెరచీ తెరవగానే — "సారీ మేడమ్..సారీ మేడమ్" అంటూ తన కండ్లను చేత్తో మూసుకొన్నాడు దివాకర్.

ఒకసారి తన శరీరం వైపు చూసుకొంది. ఒళ్ళు జలదరించింది. బెడ్ రూమ్‌లోకి పారి పోయింది. విసిగిన మనసుతో రాత్రి నైటీ వేసుకోకుండా పడుకొన్నానన్న సంగతి జ్ఞప్తికి వచ్చి సిగ్గుతో తలదించుకొంది.

నీట్‌గా డ్రస్ వేసుకుని కాఫీతో ప్రత్యక్ష మయ్యింది. నవ్వుతూ.. కాఫీ అందిస్తూ — 'అయ్యగారెక్కడ' అడిగింది. కాఫీ అందించే టప్పుడు చీర కొంగు వుండవలసిన చోట సరిగా లేకపోయినా ఆమె పట్టించుకోలేదు. ఆమెనతను ఓరకంట చూస్తూ.. అయ్యగారు అర్జంట్ బిజినెస్ మీద ఫస్ట్ ఫ్లయిట్‌కే బొంబే వెళ్ళారు. మూడు రోజుల తర్వాత వస్తారంట. మీతో చెప్పమన్నారన్నాడు దయాకర్.

"ఎప్పుడూ బిజినెస్.. బిజినెస్.. ఏదైనా మాట్లాడితే 'డోన్ట్ డిస్టర్బ్'. పొద్దున్నే పోతే రాత్రికి పదింటికిగానీ రాడు. ఆ వచ్చేది కూడా బాగా తప్పతాగి. డబ్బు సంపాదిస్తే చాలు. తనకో భార్య వుందని, దాని అచ్చటా ముచ్చటా తీర్చాలని ఏనాడైనా అనుకొన్నాడా? ఏదో మిడిల్ క్లాస్ బిజినెస్ మ్యాన్, సుఖపడవచ్చనుకొంటే... నాకు దక్కేదీ సుఖమేనా? పెండ్లి జరిగి పదినెలలైనా కనీసం పది రోజులైనా సుఖంగా, హాయిగా గడిపినామా?.. ఎంత సేపూ తన గురించే.. తన బిజినెస్ గురించే. నా గురించి ఆలోచించే దెప్పుడు?" అంటూ చిన్న పిల్లలా ఏడుస్తున్నది రాణి.

దివాకర్ ఎంత చెప్పినా వినడం లేదు. వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ సోఫాలో అట్లే తలవాల్చింది.